

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4

гр. Силистра, 05.01.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в закрито заседание на пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Н. Д.

Членове: Людмил П. Хърватев
Десислава Г. П.а

като разгледа докладваното от Людмил П. Хърватев Въззивно частно наказателно дело № 20223400600314 по описа за 2022 година за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.345, ал.1, вр.с чл.341, ал.2, вр.с чл.249, ал.2 НПК.

Постъпил е частен протест от прокурор при РП-Силистра срещу определение №633 от 24.11.2022г., постановено по НОХД №595/2020г. от Силистренски районен съд, с което е прекратено съдебното производство по посоченото дело, и същото е върнато на прокурора, поради допуснати съществени процесуални нарушения. Според прокурора определението е неправилно, поради което иска от въззивната инстанция да го отмени, и върне делото на СсРС за продължаване на съдопроизводствените действия.

Силистренски окръжен съд като съобрази доводите изложени в протеста, и взе предвид доказателствата по делото, установи следното:

Силистренски районен съд в кръга на правомощията си, в разпоредително заседание на 24.11.2022г., при обсъждане на въпросите по чл.248, ал.1 НПК е преценил, че при изготвяне на обвинителния акт, прокурорът е допуснал съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правата на обвиняемите и по този начин ги е затруднило да организират защитата си. Според първоинстанционният съд, процесуалните нарушения се заключават в това, че материалите по досъдебното производство не са предявени на защитата на обвиняемите, и че „следва да бъдат прецизирани обвиненията срещу всички обвиняеми и да се обърне внимание на условията за разделяне и обединяване на делата“.

Според въззивната инстанция подаденият протест е процесуално допустим, а по същество основателен.

С изготвянето на обвинителния акт, съобразно разпоредбата на чл.246, ал.2 НПК, прокурорът следва да изложи своето становище относно вината и отговорността на обвиняемия, като същевременно ОА следва да отговаря на изискванията за законност, обоснованост и мотивираност, защото прецизно предявените в ОА обстоятелства определят от една страна, предмета на доказване, а от друга-дават възможност за адекватна защита на подсъдимия по изложените от прокурора факти. В контекста на горното, правото на защита винаги е нарушено, ако е налице неяснота или противоречие в обстоятелствената част, касаещи описание на съществените обективни признаци на деянието, обосновавали правната му квалификация, тъй като правото на обвиняемия да научи в какво е обвинен е ограничено.

Според прокурора, ОА съдържа всички необходими реквизити и обвинението е ясно, точно и конкретно, като са посочени всички елементи от състава на престъплението и правната квалификация на деянието. Това твърдение според въззивната инстанция е правилно.

Нарушаване правото на обвиняемия да участва в досъдебното производство, чрез правото му да се запознава с делото и да прави необходимите извлечения несъмнено е процесуално нарушение и то съществено, но това е отстранимо нарушение във съдебната фаза. Това е така, защото с насрочване на делото в разпоредително заседание, на всички страни /включително и бъдещи такива/, се дава пълната възможност за запознаване с целия обем материали по делото. Това изрично е регламентирано в разпоредбите касаещи разпоредителното заседание. След като обвиняемият може да осъществи в пълен обем правото си да се запознае с материалите по делото преди провеждане на разпоредителното заседание, то тогава нарушението допуснато в досъдебната фаза би могло изцяло да бъде компенсирано с възможността за запознаване в тази фаза на процеса.

Другото констатирано от първоинстанционния съд процесуално нарушение /освен че е твърде неясно/, също не е основание за връщане на делото на прокурора.

Суверенно право на прокурора е да повдига и поддържа обвинения за престъпления от общ характер. Обвинителния акт определя предмета на доказване на делото и очертава рамките, в които ще се развие процесът на доказване, като чрез него прокурорът развива в пълнота своята обвинителна теза пред решаващия съдебен орган. В настоящият случай обвинителния акт съответства на задължителните указания на ТР №2/07.10.2002г. на ВКС, като е посочено мястото и времето на извършване на престъплението, пълните данни за личността на обвиняемите, както и всички елементи на обвинението относно извършеното престъпление и участието на обвиняемите в него.

Разпоредбата на чл.216, ал.1 НПК дава възможност на прокурора, когато по делото се съберат доказателства за участието на повече лица, да отдели материалите за неиздирените лица в отделно дело, което обективно е направил и наблюдаващият прокурор по отношение на обв.Жулиен Веселинов Ненов, който е обявен за общодържавно издирване, тъй като местонахождението му не е установено.

Акта по чл.216, ал.1 НПК не попада сред прокурорските актове подлежащи на обжалване, поради което и липсва задължение на прокурора да връчва препис от него на страните. В този смисъл защитата не би могла да се позовава на накърнени права на обвиняемите.

В този смисъл, според въззивната инстанция не са налице пороци, които да са ограничили правото на защита на подсъдимите в такава степен, че същите да не могат да се защитят.

Водейки се от тези си съображения Окръжния съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение №681 от 24.11.2022г., постановено по НОХД №633/2022г. на Силистренски районен съд, с което е прекратено съдебното производство и делото е върнато на прокурора за отстраняване на съществени процесуални нарушения.

ВРЪЩА делото на Районен съд-Силистра за продължаване на съдопроизводството.

Определението не подлежи на обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____